

Молитвени опроштај од протођакона др Прибислава Симића

Дугогодишњи професор Богословије „Свети Сава“ и Православног богословског факултета у Београду, као и у више мандата декан те високообразовне установе, протођакон др Прибислав Симић испраћен је на вечни починак у родном селу Врелу (Уб) на празник Светог Нектарија Егинског.

У храму Светог оца Николаја опелом је началствовао Преосвећени Епископ ваљевски г. Исихије, уз саслуживање свештенства из Архиепископије београдско-карловачке и Епархије ваљевске. Да се опросте од угледног научног радника, предавача и неимарског прегаоца, који је дао драгоцен допринос градњи нове зграде Православног богословског факултета дошли су некадашњи ректор Богословије Светог Саве и професор Факултета протојереј-ставрофор др Драган Протић; презвитер др Сава Милин; протојереј-ставрофор др Владислав Топаловић, декан Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ у Фочи; презвитер др Дарко Ђого, продекан Факултета у Фочи; др Јоргос Нектариос, професор Грчког отвореног универзитета у Патри; сатрудници и ученици који су са блаженоупокојеним протођаконом Прибиславом Симићем стварали у славу Божју и крај њега стицали разна знања из области богословских наука и црквене уметности.

-Професор Симић био је строг као васпитач у интернату, али правичан и добронамеран. Научено од њега о поретку богослужења и молитвама, до данас се памти и на томе благодари, успомене су проте др Драгана Протића,

који је доласком за наставника у Богословију наследио управо проф. Симића на предметима литургика и апологетика.

-Оно што сам научио од њега преточио сам у праксу, предавајући својим ђацима и на томе сам му захвалан. Касније, били смо колеге на Православном богословском факултету, где је професор Симић целог себе дао на службу. У више махова биран је за декана. Нимало није било лако бити на том месту, јер је на његовим плећима био терет организовања свих скупова, прослава Светог Саве и других светковина. Највећи терет поднео је при грађењу нове зграде факултета. Уложио је целог себе, не жалећи труда. Био је истрајан и благодаћу Божјом, а уз помоћ добротвора, он је најзаслужнији за изградњу нове зграде на Карабурми, рекао је проф. др Драган Протић, изразивши уверење да ће труд и врлине професора Симића Бог наградити местом у рајском насељу.

Обратио се затим и свештеник Драгић Илић, ученик покојног професора Симића:

-Запамтио сам ту нашу сјајну репрезентацију: академик Владета Јеротић, проф. Богољуб Ћирковић, митрополит Амфилохије, епископ бачки Иринеј, владика Атанасије, владика Данило Крстић, прота Радован Биговић, прота Димитрије Калезић, овде присутни професори Протић и Ракић. Они су били наша репрезентација, а капитен – декан је био Прибислав Симић. Ко је ту био селектор – патријарх Павле. То је била та јеванђељска поставка, дванаесторица наших, можемо рећи, вождова, за нас студенте факултета са Косанчићевог венца. И наравно, ми смо као студенти, као што свака деца знају биографије својих предавача, о свакоме знали све. Мени је постало јасно ко је професор Симић и одакле му та мужевност и тај став да све то носи у то доба када сам чуо да је његов ујак био Кесеровић. Има Кесер једну фотографију снимљену током окупације на једном камену и кад боље погледање његов лик, кад погледате његов широки врат, његова широка плећа, ви видите генетски материјал нашег Професора. Онда сам рано сазнао да су Професоров прадеда Антоније и отац Богољуб, који овде почива, били ученици Светог владике Николаја Жичког. Дакле, из тог и таквог јата, из таквог генетског материјала изникао је вожд и декан Богословског, старог, факултета са Косанчићевог венца. Зато не чуди, пошто је његов ујак био вожд Другог топличког устанка, да је он био вожд тог устанка са Косанчићевог венца, јер где је Милан Топлица ту је и Иван Косанчић.

Протођакона др Прибислава Симића на путу служења Богу и бављења Божјом науком наследио је млађи син протојереј др Срђан Симић, професор

ав Симић
ебеско!

